

[Valdemar Thomsen.]

alle klart, at det er paa høje Tid at gribe ind og foranledige en Ændring i en Udvikling, der ellers om kort Tid vil ruinere ikke alene Landbruget, men ryste det danske Samfunds Økonomi paa det alvorligste.“

Og senere tilføjes der:

„Under Krisens Forløb har det ikke set saa mørkt ud for dansk Landbrug, som det gør i dette Øjeblik.“

Mere alvorligt og indtrængende, end det her siges af Landboforeningernes og Husmandsforeningernes Folk, kan det vanskeligt siges, og disse Sætninger viser med al ønskelig Tydelighed, at det ikke alene er en lille Gruppe paa 5 Medlemmer her i Tinget, der utaalmodigt spørger Regeringen, men at det i Virkeligheden er hele det danske Landbrug fra den mindste til den største Bruger, der er med i dette Nødraab, som udgik fra Landboforeningerne og Husmandsforeningerne.

Gennem vor Forespørgsel og Henvendelsen fra Landbrugsraadet er Regering og Rigsdag da stillet over for sit store Ansvar, og uden at overdrive kan jeg sige, at utallige Hjem Landet over med spændt Opmærksomhed venter det Svar, som Statsministeren og Partierne giver, simpelt hen fordi dette Svar betyder Liv eller Død i økonomisk Henseende for disse mange Hjem. For altsaa at give Regeringen og Partierne Lejlighed til over for Offentligheden at fremkomme med et udførligt Svar er det, at vi spørger den højtærede Statsminister:

„Hvad agter Regeringen, inden Rigsdagsamlingen slutter, at gøre for de Tusinder af flittige og nøjsomme Landbrugere, der uden egen Skyld er kørt fast økonomisk set?

Og hvad agter Regeringen videre under Hensyn til den almindelige finansielle Situation at foretage for at genrejse Landbrugets Økonomi og Købekraft, der er den uundværlige Basis for enhver produktiv Merbeskæftigelse?“

Statsministeren (Staining): Den fremsatte Forespørgsel er for første Afsnits Vedkommende besvaret i Praksis ved de Lovforslag om Smør, Mælk, Korn og Svin, som i Dag har været til Behandling, og ved Lovforslaget om Betalingshenstand for Landbrugere, og den anden Del er besvaret af Landbrugsministeren i Gaar. Jeg henviser til den Udtalelse, der findes paa Sp. 6467—6468, hvorefter det fremgaar, at en Underøgelse og Overvejelse angaaende Landbru-

gets Økonomi er iværksat og vil blive fortsat i den kommende Tid.

Christmas Møller: For en Ordens Skyld ønsker jeg over for det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen at sige, at naar han her for et Øjeblik siden gav Udtryk for, at han ogsaa ønskede at vide Besked med de enkelte Partiers Standpunkter til det Spørgsmaal, hvad der skulde gøres over for Landbruget, saa tror jeg, at det ærede Medlem følger saa godt med i Tingets Arbejde og er saa kyndig, at det ærede Medlem ikke kan være i Tvivl om mit Partis Stilling.

Ordføreren for Forespørgerne (Valdemar Thomsen): Den højtærede Statsministers Svar var for saa vidt formelt velvilligt, men det tilfredsstillende mig nu ikke helt alligevel, for i Realiteten betyder det Svar, som Statsministeren her gav, en Videreførelse af det, vi kender som baade dyrt og daarligt. Den Plan, som Statsministeren nu her i forsigtige Vendinger antyder, vil efter min Mening i hvert Fald ikke paa afgørende Maade bryde med det, der til Dato har været den store Ulykke, nemlig den Politik, som er resulteret i en Favorisering af Storindustri og Højfinans, og som har været til Skade for det arbejdende Folk. Det gaar i mange Tilfælde saadan, at det, som skulde være en Fordel ved de mange forskellige Ordninger, der bliver gennemført, ædes op gennem Administration og gennem det, der er værre endnu. De Millionbeløb, som ofres paa Valutacentralen, og de store Beløb, som vi i de sidste Dage har hørt, at Gennemførelsen af Gældssaneringsordningen medfører, er Vidnesbyrd om, at meget af det bliver ædt op, inden det kommer ud til dem, som virkelig trænger til at faa en Haandsrækning.

Man vil sikkert forstaa, at der er en himmelvid Forskel paa den Plan, som min Gruppe anbefaler, og som kort har været omtalt her i Aften, og saa paa det, som Regeringen synes at være Tilhænger af, og der vil jeg i hvert Fald sige, at vor Plan har den store Fordel, at den ikke forudsætter det store Administrationsapparat og ikke forudsætter, at der skal være et Bogholderi, hvor den kloge klarer sig bedst, og hvor den kloge i Regelen narrer den mindre kloge. Og vor Plan har endvidere den Fordel, at den kan gennemføres uden en Øres Udgift for Staten.

Regeringen har nu den fulde Magt og det fulde Ansvar. Henimod 100 Love er vedtaget i denne Samling eller staar over for at blive vedtaget i de kommende Dage. Det